

Velika politična manifestacija bele Ljubljane

V nedeljo se je tudi Ljubljana pridružila deželi — Veličasten shod JRZ v Unionu — Navdušene manifestacije našemu voditelju ministru dr. Korošcu

Minister dr. Korošec govori.

Ljubljana, 18. januarja.

Slovenska prestolnica Ljubljana in vsa Slovenija sta včeraj in danes pod silnim vtisom veličastnega shoda Jugoslovanske radikalne zajednice v ljubljanskem hotelu Unionu, ki je bil včeraj ob 10 dopoldne. Shod je sklical ljubljanska organizacija JRZ, odziv na njena vabila pa je bil s strani naših mož in fantov tolikšen, da je presegel še tako smela poprejšnja upanja. Vedeli smo sicer, da je JRZ v Ljubljani najmočnejša organizirana stranka, ki ima res ljudstvo za seboj, toda izkazalo se je tudi, da je v Ljubljani z njo vse, kar pošteno misli in čuti. Ogromne množice zborovalcev so javno dokazale moč JRZ v Ljubljani in pokazale, da je slovenska prestolnica v taboru JRZ, tam, kjer je velikaneka večina slovenskega naroda.

Izčrpano poročilo o včerajšnjem shodu, ki je bil pravi tabor slovenske Ljubljane, je priobčil že »Ponedeljski Slovenec«. Mi se tu omejujemo na krajše poročilo:

Kljub ekornni propagandi za shod je že dneve pred njim vladalo med ljubljanskim prebivalstvom silno zanimanje zanj. Može in fantje so se zbirali v nedeljo zjutraj že pred deveto na važnih križiščih po mestu in predmestjih. Med 9 in 10 dopoldne so pričele po mestnih ulicah korakati močnejše kolone proti unionski dvorani. Odličniki in pa starejši pristasi JRZ so bili že poprej v dvorani, kolone organiziranih pristavov pa so takoj napolnile vso veliko dvorano in vse estrade, tako verandno, belo in zeleno dvorano. Velik del organiziranih in pa neorganiziranih pristavov so napolnili vso Miklošičevo cesto doli do Marijinega trga.

Z velikim navdušenjem so bili pozdravljeni naši odlični voditelji, ko so prišli v dvorano. Godba je na balkonu igrala slovensko koračnico, ko so vstopili ministri dr. Miha Krek, senator g. Fr. Smodej, mestni župan dr. Adlešič in predsedniki vseh krajevnih organizacij v Ljubljani. Na častnih mestih so bili dalje tudi drugi voditelji JRZ, kakor minister n. r. dr. Kulovec, mariborski župan g. Franjo Žebot, dr. Ažman in nekateri narodni poslanci JRZ. Ozadje predsedniški mizi je tvorila skupina krasnih narodnih noš.

Veličastni shod je otvoril poslevoedeči podpredsednik ljubljanske organizacije JRZ župan dr. Adlešič, ki je predlagal udanostni brzojavki kralju Petru II. in knezu namestniku Pavlu ter pozdravno brzojavko min. predsedniku dr. Stojadinoviču. Vse brzojavke so bile z navdušenjem sprejete.

Navdušeno aplavdiran je spregovoril prvi minister dr. Krek, ki je naglašal, da je sedanja vlada sprejela žalostno dediščino od prejšnjih nasilnih režimov ter povdarjal delo sedanje vlade za konsolidacijo notranjih in zunanjih razmer, kar se ji je posrečilo. Naglašal je uspeh JRZ pri občinskih volitvah. Zaradi narodovega razpoloženja lahko vsak čas pristopimo k volitvam v druga politična zastopstva in narodno skupščino. Napovedal je volitve v mestne občine, delo za samoupravo itd. Omenjal je zasluge sedanje vlade in dr. Korošca za rešitev hrvatskega vprašanja.

Drugi govornik je bil senator g. Smodej, ki je odločno obračunal z nasprotniki in naglašal nujnost, da je tudi Ljubljana v tistem taboru, kjer je večina slovenskega naroda.

Med Smodejevim govorom je dospel minister dr. Korošec z banom dr. Natlačenom. Sprejet je bil naravnost triumfalno. Dr. Korošec je nato prevzel predsedstvo shoda.

Nato je obširno govoril o ljubljanski občinski

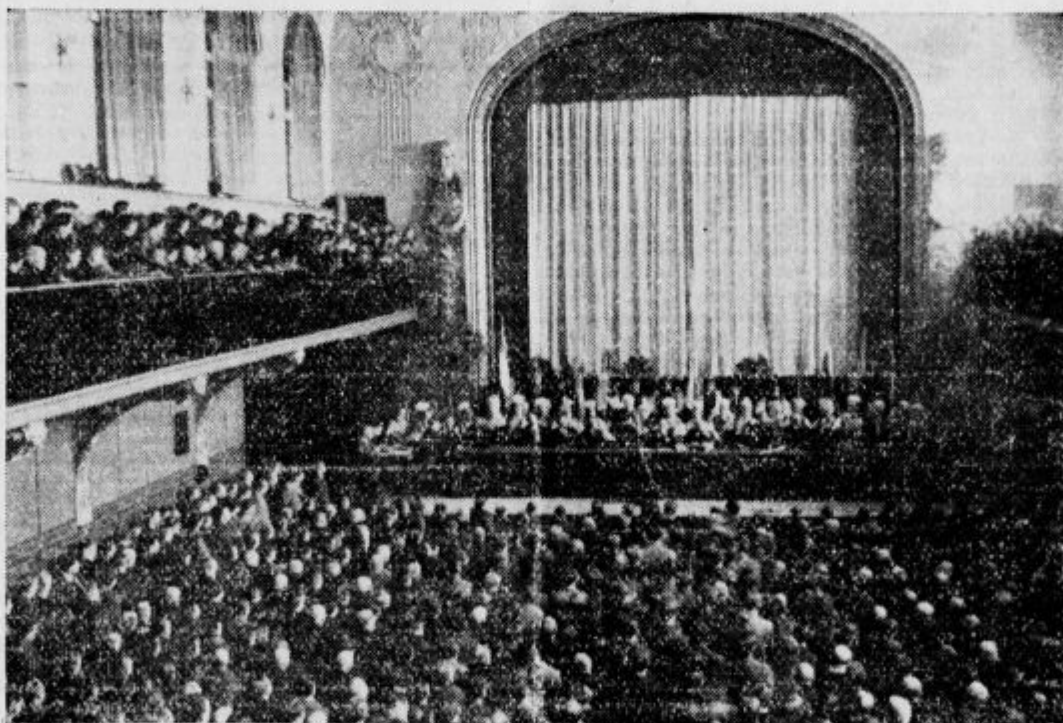
politiki mestni župan dr. Adlešič. Podal je porazne ugotovitve o gospodarstvu prejšnje mestne uprave ter je navajal uspehe sedanje. Navajal je zahteve JRZ, da bodi Ljubljana središče najširše slovenske samouprave ter vseh ustanov, do katerih imamo Slovenci pravico.

Urednik g. Kremžar je nato predlagal resolucijo z 12 točkami, v katerih se zahteva ureditev socialnih, kulturnih in finančnih razmer v Ljubljani in Sloveniji. Resolucija je bila soglasno sprejeta.

Burno pozdravljen je nato spregovoril naš voditelj dr. Korošec. Dotaknil se je sporazuma s Hrvati, o katerem pa je bolje, da ne govorimo preveč, ker je sporazum nežno dete, ki se ne sme preveč trdo prijemati. Opozoril je, naj ljudje ne nasedajo raznim lažem. Mi nismo več mašina stranka, mi smo sedaj velika stranka. Tudi če lajajo na nas, smo pustite se begati. Ni nikogar, ki bi mogel priti za nami. Imejte zaupanje do nas. Ako Bog da, bomo še vladali in bomo izpolnili to, kar smo obljubili in kar vi želite, da bo izpolnjen!

Vsi govori, zlasti pa govor dr. Korošca, so bili sprejeti z viharnim navdušenjem in pritrdilnimi medkljci. Minister dr. Korošec je zaključil nato shod. Med petjem in igranjem slovenskih himen so se zborovalci dostojanstveno razšli, mladina pa je pred hotelom obkolila dr. Korošca in dr. Natlačena ter ju med veličastnimi manifestacijami, vzkliki in petjem slovenske himne spremlila do školije, kjer sta šele mogla vstopiti v vozilo.

Dan JRZ v Ljubljani je zgodovinski dan, ker je pokazal, da misli Ljubljana isto, kar misli slovenski narod! Našim možem in fantom pa vsa čast in hvala!

Pogled v del Unionove dvorane med zborovanjem.

Minister dr. Korošec in ban dr. Natlačen zapuščata Union.

Dr. Zenkl o socialnem skrbstvu

„Beda in trpljenje ne smeta poznati razlike, socialna skrb je pomoč človeka trpečemu človeku“

V zvezi s predavanjem, ki ga je imel sredi v dvorani hotela »Union« socialni referent praške mestne občine, so se včeraj dopoldne zglasili pri dr. Zenklju poročevalci ljubljanskih listov. Dr. Zenkl je bil toliko ljubezniv, da je rade volje privolil v razgovor o tem, kakšni pogledi in principi vladajo na Češkem v socialni politiki glede socialnega skrbstva in kakšne mere se uporabljajo, da se v čim večji meri omeji brezposelnost in da se da zaslужba brezšteviliim brezposelnim.

V uvodu je g. referent navedel, da je bila praška občina organizirana kot celota šele l. 1921, pred tem pa je bila Praga razdeljena na sedem četrti in 37 samostojnih občin. Zdaj pa tvori 45 občin administrativno celoto in to je zdaj, kar nazivajo veliko Prago. Tako je iz prage nastalo milijonsko mesto, ki sestavlja ekonomsko celoto in je urejeno na osnovi socialne pravičnosti.

G. dr. Zenkl je prišel v Prago in potem, ko je postal župan posebne praške četrti, imenovane Karalyn, organiziral občinsko socialno skrbstvo na principu socialne solidarnosti, med tem ko je bila socialna skrb preje strankarska, verska, nacionalna ali politična zadeva. Poudaril je, da, kakor beda in trpljenje ne poznata meja in so ju lahko deležni vsi brez razlike prepričani, tako tudi socialna skrb ne sme poznati razlik, kajti socialna skrb je pomoč človeka človeku, katerega vidi trpeti. Sočustvovati se pravi več, kakor brati Turjenjavo, Tolstojko ali gledati ta ali oni socialni film, sočustvovati pomeni realno delo. To delo mora biti tako organizirano, da vsakdo med nami in tudi najbednejši spozna, da ljubezen do domovine ni fraza, ker domovina tudi njemu daje svoj kos sreče. Ob takem spoznanju solze v očeh teh ne bodo solze ponižanih in razžaljenih, ampak solze srečnih. Zato pa je socialno delo najboljša orožje za mir v državi, za ljubezen med državljani proti vsem ekstremom. Odpravimo nezaposlenost in komunistično zlo bo samo ob sebi padlo! je vzkliknil g. dr. Zenkl.

Zanimiva je trditve g. referenta o nacionalnosti čeških komunistov. Od njih nihče ne veruje v revolucijo. Njim gre samo za to, da dobe mase kruha. Tudi hočejo, da bi se bednim čimbolje godilo, zato so tudi vedno v opoziciji. Če predlaga g. Zenkl na občinski seji 40 milijonov za pomoč bednim, predlagajo oni 80 milijonov. Da, če bi bilo mogoče, bi prav radi ustregli njihovemu predlogu, toda drugo je predlaganje in drugo realno delo. Zdaj je socialno skrbstvo tako urejeno, da je na Češkoslovaškem uvedeno zavarovanje za primer bolezni, starostne onemoglosti in za nezgode, nimajo pa obveznega zavarovanja za brezposelnost. Mislili so na tako, vendar ob času nastopa krize ni bilo mogoče več dobiti sredstev za ta fond. Pač pa imajo z zakonom uveden tako imenovani gend-ski sistem, ki določa, da je delavec član delavskega sindikata.

Čeprav občina po zakonu ni dolžna, da skrbi za brezposelne, je zaradi moralnih razlogov obvezana, da to dela. Razlogi so ekonomskega in zdravstvenega značaja, kajti zdravljenje tuberkuloze in ostalih bolezni socialnega izvora bi stalo mnogo več, kot pobijanje brezposelnosti s podporami. Dr. Zenkl je prepričan, da je treba zdravemu in poštenemu delavcu dati priliko, da denarne pomoči ne bo smatral za miloščino in bo zanj občini rad storil proliušlugo s svojim delom.

Praška občina daje otrokom brezposelnih dnevno brezplačno hrano in razdeli dnevno 21.000 obedov, tako da da mestna občina za prehrano mladine okrog 45.000 Kč, čeprav neobvezno. Osnovna je tudi posebne ustanove, tako imenovane delovne edince ali čete, katerim so pridruženi člani raznih telovadnih organizacij Orla, Sokola, socialnih demokratov in drugih konstruktivnih organizacij. Ta mladina dobiva za svoje delo čez dan

plačo, zvečer pa gre domov. Mladina posluša predavanja in je deležna vsakovrstnega poduka itd. Za disciplino in telovadbo je privatno najet en častnik, imajo čete zelo močno razvito disciplino, nimajo pa vojaškega značaja. Zjutraj vzamejo delovne edince s seboj državno zastavo, pričetek dela pa svečano oznani poseben trobentač, mladina je razdeljena po starostni dobi. Skupina mladine od 14. do 18. leta dela malo in je deležna več vzgoje, mladina od 18. do 25. leta gradi igrišča in naprave, kakor je stadion; posebna pa je skupina brezposelnih delavcev, ki jih mestna občina uporablja zato, da izvrši razna tehnična dela. Ta dela nimajo socialnega značaja, ampak služijo za to, da se brezposelnost omili. Tisti, ki so še brezposelni, pa dobe delo za tri dni v tednu in tedensko plačo okoli 100 Kč. Takih brezposelnih je v Pragi 8300. Ti so tudi prisiljeni, da prevzamejo vsako regularno delo od občine. Posebna skupina so tudi bivši nezaposleni legionarji. Na Češkem imajo zadnja leta urejene tudi nekatere delovne tabore po deželi. Mladina se vzgaja tu, da postane disciplinirana, zato ima na razpolago posebne vzgojitelje in tudi zdravilišča, biva pa v lesenih, nalašč za take tabore zgrajenih barakah. Tako je Praga osnovala posebne Masarykove domove, ki so veljajo mestno občino okrog 120 milijonov Kč.

Praška občina daje vsako leto za pomoč mladim in odraslim brezposelnim okrog 40 milij. Kč. K temu pa še posebej prispeva država. Vse to ima svoj velik pomen. Občina pomaga svojim občanom v najtežjih primerih, da se izognejo težkim posledicam brezposelnosti. Zato dobi občina protivrednost v delu, cestah, parkih itd., v zdravstvenem oziru ohrani zdravje družinam in prihrani na ta način mnogo za bodočnost, moralno vrača občanom vero v družbo in socialno pravičnost, in dela za ohranitev mira. To delo pa je polno težkoč, ker je mnogo takih, ki izkoriščajo bedo v svoje skrivne namene.

Na kraju je g. dr. Zenkl naglasil, da je vsako dobro opravljeno delo dobro in koristno, če se vsi za dobro mesta, države in človeške družbe, samo da ga opravljajo pošteni ljudje, marljivo in brez koristoljublja.

Lovska hiša pri Dobrovi, v kateri sta se sestala ministrski predsednik dr. Milan Stojadinović in dr. Vladko Maček.

Elektrifikacija Novega mesta

Elektrifikacijski sestanek preteklo nedeljo je bil zelo dobro obiskan. Interesenti vseh slojev so pokazali, da se zelo zanimajo za stvar, ki se tako tiče njih samih kakor tudi občine. Sestanek je otvoril novomeški župan gosp. dr. Marjan Polensek, ki je uvodoma pojasnil namen sestanka. Član banskega sveta gosp. D. Weble je nato v svojem daljšem govoru poudaril pomen elektrifikacije Novega mesta po banovinski elektriki in naglasil potrebo po dobrem močnem in cenemem električnem toku, vsled česar bi se lahko pozneje razvila v Novem mestu tudi industrija, kar bi zopet bilo le mestu v vsestransko korist. Banovinska elektrika bo prej ali slej prepregla vso Dolenjsko, zato Novo mesto nikakor ne sme ostati brez nje. Ne sme ostati pri brlečih lučih sedanje elektrike, ki ob vsakem času ugasne, in na katero ne more nihče nič računati. Sedanja elektrika je le za — silo. Podžupan gosp. Josip Turk je po svojem poročilu o finančni strani pozval vse zbrane, naj se izjavijo ali se strinjajo, da se tudi naša občina priključi drugim dolenjskim krajem, ki že imajo, ali pa bodo v bližnji bodočnosti dobili banovinsko elektriko. Vsi navzoči so se s tem strinjali. Na razna vprašanja je gospod župan točno odgovarjal in je tudi povedal, da zahteva sedanja dobaviteljica električnega toka, tvrdka Novobor, za odkup starega električnega omrežja ca 2.000.000 Din, dočim bi novo omrežje, ki bi segalo še tudi ca 3 km okoli mesta veljalo okrog 1.700.000 Din. K besedi se je oglasilo mnogo interesentov in prav vsi so poudarjali nujno potrebo, dobrega in cenejšega toka. Razšli pa so se v zavesti, da bi skoraj že zasvetila tudi v našem mestu banovinska elektrika.

Ogromne množice ljudstva spremljajo dr. Korošca in dr. Natlačena po Stritarjevi ulici.

Skrivnostna smrt angleškega milijonarja:

Iz letala strmoglavil

(Nedavno so listi poročali, da je iz letala proge Köln-Bruselj strmoglavil neki angleški milijonar in tako umrl strašne smrti.)

Dne 14. januarja pa javljajo listi iz Londona: Skrivnost krog angleškega milijonarja, ki je na poletu med Kölnom in Brusljem strmoglavil iz prometnega letala pač nikoli ne bo pojasnjena. Pri mrtvecu niso našli drugega pomembnega ko dnevnika z nekaj opazkami in neko začeto pismo: »Ljuba moja, ker me je tvoja brzotjavka, s katero me kličeš, še pravočasno našla v Kölnu, ti sporočam, da...« Pismo je bilo v žepu mrtveca, ki ga je našel čez nekaj dni neki kmet za nemško-belgijsko mejo sredi samotne pušče. Videti je bilo, ko da ni padel iz višine 1000 metrov, marveč ko da bi bil padel s konja saj je imel le zlomljeno roko, sicer nikjer nobene rane in njegov obraz je imel mirne in lepe poteze.

Pismo je bilo namenjeno neki mladi gospodični v Nemčiji, ki se je bil hotel poročiti z njo ta angleški milijonar, ki je bil pa prav za prav Nemec po krvi, Maks Werner z imenom. Seveda to pismo ni bilo nikako poslovilno pismo. Ničesar ni, kar bi kazalo na samomor. Pomisliti je tudi treba, da so se dala vrata v letalu, ki je letelo 1000 m visoko z brzino 250 km na uro, le s silo odpreti.

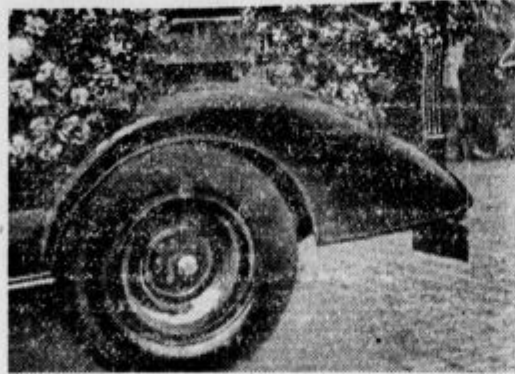
Potniki so tisti trenutek padca zaslišali hrupno zvenketanje in občutili, kako se je letalo dvakrat nalahno streslo, kakor na avtu, ki pelje po slabi cesti. Takoj so vedeli, kaj se je zgodilo, zakaj Werner je bil prej, pred četrt ure, odšel v toaletni prostor, odkoder se ni več vrnil. Dva angleška potnika sta preiskala toaletni in prtljažni prostor in sta videla, da so bila vrata pri prtljažni poškovani in so bile obodne stene tako ranjene, ko da bi bil hotel kdo luknjo navrtati vanje.

Sopotniki so koj mislili na samomor. Videli so bili, da je Werner zadnji hip, ves blede in razburjen vstopil v letalo; opazili so bili, da se je zamislil, da ni nikogar pogledal, marveč je koj vzel svojo beležnico v roko in je več strani popisal, a da je iznenada vstal in ga niso nič več videli. Najdovitejšje je to, ker ni bilo nikjer nobenega vzroka za samomor in je iskati nagib zanj pač kje drugje v milijonarjevem življenju.

Angležem se je zdel jako skrivnostni in sumljiv ta mož, bogati veleposestnik, ki je bival na svojem, sredi pušče ležečem posestvu, ki je prav po neangleško s puško streljal lisice, namesto da bi jih s psi do smrti utrudil; ki ni imel nobene družbe in ni nikamor zahajal; ki je stanoval na podstrešju svoje hiše v eni sami sobi, v katero ni smel nihče razen njega; ki je kot vdovec v spomin na svojo ljubljeno rajno družico vsak dan položil drugo vrtnico na njen grob. Nekateri listi so hoteli celo vedeti, da se je tajna policija mnogih dežel bavila s skrivnostmi njegovega življenja.

Njegovi sorodniki — ima namreč dva brata, znana industrija v Manchestru — in ona nemška gospodična, ki jo je hotel vzeti za ženo, mislijo da se je ponesrečil. »Kakor z malo princesko, bom ravnal s teboj,« je bil še dejal svoji nevesti, preden ji je bil naročil, naj ga v Kölnu letalo počaka. V poslednjem času ji je bil vsak dan pisal pismo, ki so izražala srečo v ljubezni do nje.

Vsi njegovi prijatelji menijo, da je zažela Wernerja radi naglice, ki je z njo prihitel k letalu in ga vprav še ujel, boleti glava in je zato moral

Pogreb člana belgijskega poslaništva v Madridu, barona Boehrgraveja, ki so ga rdeči umorili. Pokopali so ga v Bruslju.

iti pit vodo in se osvežiti. Pri tem pa je že kako po nesreči padel skozi zaklopna vrata v prtljažnem oddelku letala. Uganke njegovega padca iz letala ne bo moči razvozlati.

V grofiji Shropshire stoji osamljena, gradiču podobna hiša sredi najbohotnejšega parka. Nihče se ne ve, kdo jo bo podaval. Ko so nasilno odprli predal njegovega pisalnika in našli ondi oporo, so presenečeno ugotovili, da je ona nemška gospodična imenovana že za dedinjo 2000 funtov (krog pol milijona dinarjev). S tem pa je skrivnost njegove smrti le še zagonetnejša.

Mojstrsko ponarejeni bankovci

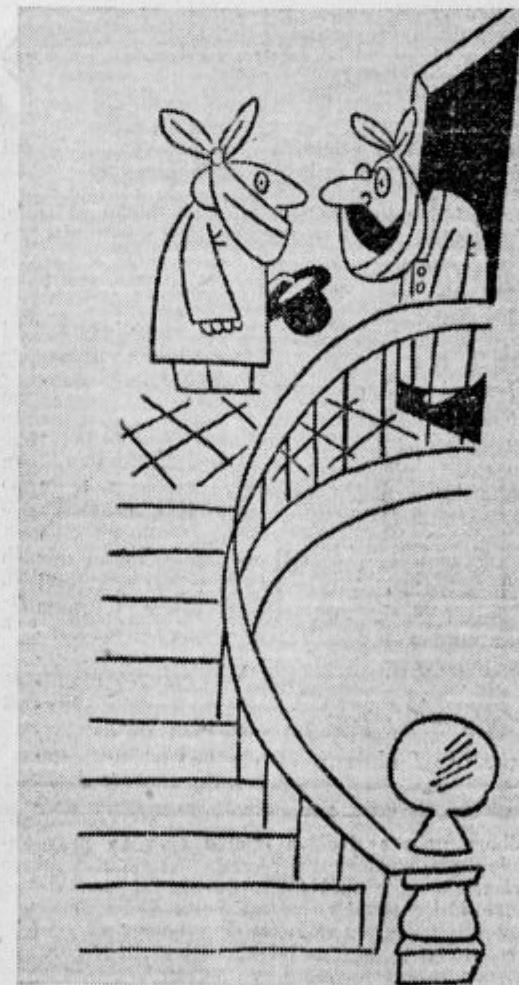
Zdaj pa zdaj je slišati o ponarejanju denarja. Ponarejanje denarja je skoraj prav tako staro ko denar sam in vse države so se morale jako truditi, da so svoje bankovce tako izdelovale, da jih je bilo čim težje ponarejati.

Najslavnejši ponarejevalec denarja je bil na Angleškem pred kakimi sto leti, imenoval se je Barmach. Ko je predsedal več let v ječi, so se ravnali po njegovih besedah, ko je dejal, da naj bankovce izdelujejo v več barvah. S tem bi bilo ponarejanje tako težavno in drago, da ne bi nihče več ponarejal denarja. Angleška zakladnica je poslušala njegov nasvet in je začela izdajati bankovce z robom vseh mavričnih barv. A s tem ni država ničesar dosegla, zakaj kmalu so prišli na dan ponarejeni bankovci, ki so bili do skrajnosti slični pristinim.

S fotografijo so dobili ponarejevalci izvrsten pripomoček za ponarejanje. To je bilo zlasti videti v nekem dunajskem procesu, ki se je pred vojno ves svet zanimal zanj. Opazili so bili namreč, da so bili v prometu 50 kronski bankovci, ki so nastali le na foto-kemičen način in jih je bilo komaj moči ločiti od pristinih. Izdeloval jih je neki mlad raziskovalec bakterij, Ladislav Hozek, ki je na sodišču izjavil, da mu je bilo za življenjsko nalogo, da bo dognal vzroke malarije in ker ni imel denarja za preizkuse, je zato začel ponarejati 50 kronske bankovce. Izsledili so ga na ta način, ker je bilo sumljivo, ko ni nikogar pustil v svojo sobo in ker je vprav strastno ljubil fotografiranje. Seveda so ga prijeli in dobili v njegovi aktovski najnovejša dela o napredku barvastega fotografiranja, dalje razne fotografske potrebščine in v neki knjigi več krasno ponarejenih bankovcev po 50 kron. Vsi strokovnjaki so občudovali te mojstrske izdelke.

Slične mojstrovine so bili angleški ponarejeni bankovci, ki so pa izhajali iz Romunije. Tu je bila neka, z najboljšimi stroji opremljena tvornica, kjer se jim je posrečilo ponarejati angleške bankovce, ki so mislili o njih, da jih je sploh nemogoče ponarediti.

Drugo ponarejevalno metodo, ki so jo le s težavo izsledili, so dognali pri ponarejenih 1000 lirskih bankovcih. Sodni kemik dr. Pavel Jezerič je slednjič izsledil, da so bili 1000 lirski bankovci narajeni iz 10 lirskih, tako, da so ponarejevalci številko »dieci« (10) skrbno izradirali in jo nadomestili z »mille« (1000).

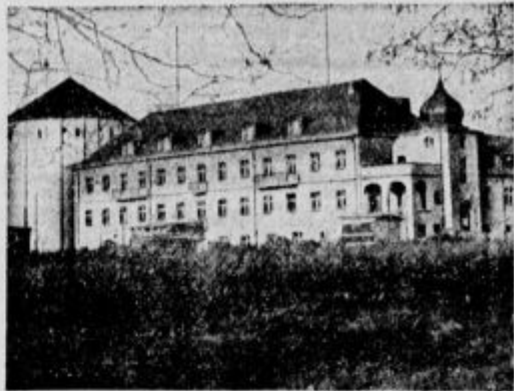

»Kaj tudi vas zobje bolijo?«
»Ne, jaz imam le obvezo za svojo brado!«

»Zakaj se pa tenor tako jezi, ko pride za zastor? Saj je dobil vendar rožle!«
»Pa jih je sam plačal!«

Gospa: »Popoldne dobim goste. Zakurite v jedilnici.«
Služkinja: »Za koliko oseb?«

Nova stavba znanstvenega zavoda v Berlinu-Dahlemu. Profesor Debye, Nobelov nagrajenec, bo tu nadaljeval svoja raziskovanja. V zavodu so največje in najmodernejsše naprave za raziskovanje notranjosti atomov.

„Evangelij tretjega carstva“

Zena generala Ludendorffa, Matilda, piše, da je dognano, da je krščanstvo v zvezi z alkoholom in da zato pospešuje judovske načrte za vzemek sveta. Ludendorffova se sklicuje na to, da Judje ne pijejo alkohola, da pa znajo alkohol podvreči svojim težnjam, da ves svet omamljajo in ga usposablja za judovstvo. »Ljudstvo, ki veruje v zakrament vina in kruha kot v simbol telesa svojega božjega Odrešenika, je težko prepričati, da bi bil strup v vinu,« navaja omenjena gospa v nekem opisu. Pravi, da spadajo v to poglavje tudi vinske kleti duhovščine, žganjarne in izdelovanje likerjev raznih samostanov. Slednjič še pove: »Kdor jasno spozna te zveze, bo tudi vedel, da tako protijudovstvo, ki se ne odpove krščanstvu in ki ne zavrže alkohola kot strup naroda, ne more obvarovati nobenega ljudstva, da bi ne zapadlo judovstvu.« — Geslo: »Krščanstvo in alkohol« pa se tudi venomer ponavlja v govorih in spisih boljševiških brezbožnikov!

Poševni stolp v Pisi

V poslednjih letih so prezidavali temelj poševnega stolpa v laškem mestu Pisi. V temeljne kamne so navrtali 361 lukenj v premeru 6 cm in jih napolnili s 392 tonami betona. — S temi popravili upajo doseči trdnost stolpa, o katerem so že dejali, da se podira. — Leta 1174 so privrati dognali, da se stolp bolj in bolj nagiba. Skrbi za slavnostni stolp so torej že stoletja stare in že stoletja so si stavbeniki belili glavo, kaj bi bilo storiti, da se stolp ne bi podrli. Za zdaj je ta skrb odpravljena, saj strokovnjaki menijo, da bo to popravilo za večne čase držalo.

Ras Imru pojde v prognanstvo. Ras Imru, vojskovodja bivšega negusa, ki so ga pred nekaj tedni ujeli, je dospel v Neapelj, odkoder ga odvedejo na otok Ponzo, sev. zaliva pri Neaplju. Otok je znan kot rojstni kraj Poncija Pilata in tja pošiljajo Italijani že nekaj let politične kaznjence.

Če hočete vedeti

Veliko davnih grških pisateljev, med njimi tudi slavni Aristotel, je trdilo, da je levja kri tako vroča, da je moči z njo raztopiti demant. Tudi kosti leva — so dejali — so baje tako trde, da moreš iz njih kresati iskre.

Izmed civiliziranih narodov so Američani (navzlic gumiju za zvečenje!) najhujši kadičci in pride na vsakega Američana 3 in četrt kilograma tobaka na leto! Italijani pa so najslabši kadičci, ker pride pri njih na glavo na leto le tri četrti kg tobaka!

Nekatere ameriške države imajo postave, ki so nam, Evropejcem, povsem nepojmljive in celo smešne. Tako, na primer, v Njujorku ne smejo peki imeti mačk, češ, da so nesnažne. — V Washingtonu je prepovedano le z eno roko šofirati. — V 21 državah so natančni predpisi o dolžini in širini gostilniških rjuh; v Nevadi imajo postavo, da morajo biti ob nedeljah trgovine najmanj za dve uri delj odprte ko ob delavnikih.

Leta 1890 so priredili počez po Evropi rekordni »marš«, ki ga pa niso izvedli na nogah. Francoz Silvain Dornan je prehodil Evropo točno v 9 mesecih — na hoduljah.

Ali imate ono izvrstno milo znamke »Kraljica«? —
»Nimamo, gospod! A če želite, ga bomo naročili.«
»Seveda želim, saj sem zastopnik trdke za to milo!«

Za bolan želodec.

Tečna juha z zdrobom in s paradižniki
Vzameš 1 l mesne juhe in zakuhaš vanjo 30 gr zdroba, ki ga spuščaš počasi vanjo, ko vre. To naj se kuha 20 minut. Nato vzameš 25 gr paradižnikove mezge, ki se je že 10 minut kuhala in jo dodaš juhi in pustiš, da vse skupaj še 5 minut vre.

Krompirjev sneg.

Surov krompir olupiš, skuhaš v slani vodi in ga pretlačiš kar naravnost na krožnik in koj daš na mizo.

Mussolini je pol ure letal nad Littorial letališčem in je s tem dosegel patent vojaškega letalca. Vodil je trimotorno letalo in se dvignil 4500 m visoko.

Diplomatka rdeče Španije

Znano je, da imajo v rdeči Španiji veliko besedo krvoločne ženske v podobi »Passionarie«. Imamo številne dokaze za njih udeleževanja pri rdeči moriji, ki tvori jedro boljševiške »politike« v Španiji in Sovjetiji. Posebej darovite rdeče ženske pa pošiljajo kot diplomatke v inozemstvo. Tako so te dni poslali na Švedsko senjoro Palencio iz Valencije.

Gospa Palencio je sicer dospel v Stockholm in oddala svoje poverljive listine, vendar nima v Stockholmu ničesar, nobenega poslaništva in je tako rekoč brez strehe. Dosedanji rdeči španski poslanik v Stockholmu, Fiskovič, ki ga je rdeča vlada odstavila, ker je bil svoj čas pristaš generala Franca in se je tudi bojeval v vrstah belih čet, noče izročiti poslaniškega poslopja svoji čudni naslednici.

Stockholmski dopisnik »Daily Telegraph« je 12. januarja poročal o tozadevnih zmedah. Prejšnji ponedeljek, tako piše, je poslanik naročil kar na vozove živil za poslaništvo, kjer se je nekako utaboril ko za daljše obleganje. Poslaniško poslopje straži policija in je videti ko trdnjava. Gospa Palencia je v stikih marksističnega odvjetnika Brantinga, ki je sporočil policiji, da bo s pomočjo švedskega zunanjega ministrstva s silo izpraznil poslaništvo. V poročilu angleškega dopisnika je tudi še omenjeno, da je bilo sedanje špansko poslaništvo

štvo prej last prince Karla švedskega, ki je bil oče rajne belgijske kraljice Astride. Prince Karol je pred nekaj leti prodal poslopje španski vladi za poslaništvo.

Vsi napeto pričakujejo, kaj se bo izcimilo iz spora med poslanikom Fiskovičem in poslanico Palencio. Najbrž se bo diplomatka zatekla v kak hotel in bo odondot razpredala svoje rdeče, propagandne mreže za boljševiško Španijo. Na vsak način so ji že zdaj dnevi šteti v Stockholmu, saj ne bo dolgo, ko bo general Franco, kot zmagovalce Španije, prekinil diplomatsko delovanje gospe Palencie.

Valencia v ognju. Bole čisto spopadati zdaj obstajajo tudi središče španskih boljševikov — rdečo Valencijo

